

„Geçmiş mazi olmadı“

Editor tarafından yazıldı.

Pazar, 18 Aralık 2011 21:00 - Son Güncelleme Pazartesi, 19 Aralık 2011 17:48

Emel Schröder

Yaşam dediğimiz şey tamamıyla kontrol altına alamadığımız ve çoğu zaman öngörülemeyen bir yolculuk.

Yaşadıklarımız

kimi zaman

ç

ok

canımızı

yakıyor

ama bir süre sonra olanlar

„Geçmiş mazi olmadı“

Editor tarafından yazıldı.

Pazar, 18 Aralık 2011 21:00 - Son Güncelleme Pazartesi, 19 Aralık 2011 17:48

**I
unutup, onlarla
vedalaşıp
geçmişteki
yerlerine
uğurluyoruz
. Peki ya
unutamadıklarımız
?
Seneler sonra bile
canımızı
yakan
yaşadıklarımız
?
Sebeplerini kabul edemediklerimiz?**

Evet bu anlamda bazılarımız için maalesef geçmişe mazi denmiyor ve geçmiş hiçbir zaman mazi olmuyor. „

**Geçmiş
mazi olmad**

**I
“ bunu gözlerimizin önüne öyle güzel seriyor ki...
Bahsettiğim
bir kitap ve bu kitap temel
alınarak
yapılan
belgesel bir film.**

**Kitabın yazarı bir kadın “Sevim Ay Tümay”, iki çocuk annesi, 80’li yaşların başında. Küçük
bir matematik
hesabıyla
onun Türkiye’de nelere
tanıklık
ettiğini
tahmin etmek
hiçte
zor
değil
. Sevim
Hanım
12 Eylül darbesi**

„Geçmiş mazi olmadı“

Editor tarafından yazıldı.

Pazar, 18 Aralık 2011 21:00 - Son Güncelleme Pazartesi, 19 Aralık 2011 17:48

sonrasında
kendisinin ve ailesinin
yaşadıklarını
doğmamış
torununa mektuplar yazar gibi en
yalın
ve
gerçek
haliyle kaleme
almış
,
acıtan
ve
sancıtan
herşeyi
anlatmış.

Mehmet Özgür Candan ise bu anı kitabını bir Belgesel'e dönüştürmüş. Bunu o kadar sade, o kadar iyi bir gözleme ve o kadar abartısız yapmış ki Film'de fazladan birşey bulmak imkansız . Bu arada filmin bu sene Altın Portakal'da "En İyi Belgesel Film" ödülü aldığını belirtmeliyim.

Ben Film'i geçen hafta, ayın 13'ünde Katakomben Tiyatro'sunda, o salonu ağzına kadar dolduran 300 işiyle birlikte izledim. Bu hiç kolay olmadı . Benim için . Neden dersiniz, salonun doluluğundan

değil

, aksine atmosfer

Ç

ok güzeldi, gen

Ç

yaşlı

herkes ordayd

I

ama filmde

anlatılanlar

beni

Ç

ok etkiledi ve

uygulandırdı

, ne sessiz

hıçkırıklarımı

tutabildim ne de

gözyaşlarımı

.

Özellikle

anne olanlar beni daha iyi

anlayacaklardır

sanırım

.

Çocuğumuzun

bir yerine

ufacık

birşey

olduğunda

o

acıyı

nasıl

içimizde

hissederiz, o hasta olur biz daha

Ç

ok hasta oluruz, o yemek yemezse bizim de

boğazımızdan

lokma

geçmez

, o

birazcık

üşüse

biz

donarız.

Biz böyle hissederken o iki

Ç

ocuk annesi eli öpülesi

kadın

, iki

kızının

sorgusuzca, apar topar

tutuklanmalarına

, senelerce

içerde

tutuklu

kalmalarına

ve

yaşadıkları

sayısız

işkenceye

§

ahit olmu

§

,

evlatlarını

kaybetme korkusunu en ac

ı

§

ekilde hissetmi

§

yinede onlara umudu müjdelemek

adına

güçlü

olmay

ı

basarmış

.

İş

te o

kadın

bunlar

ı

sesi titreyerek

anlatırken

gözyaşlarına

hakim olabilmek mümkün

değildi

benim

için

ve

yaşananları

yüreğimde

hissettim.

Sevim Hanımın büyük kızı Berin Uyar  gerek fimde, gerek filmde  sonra  kendisiyle yaptığımız söyleşide, yaşadıklarını   özellikle yapılan işkenceleri anlatırken biran çok geriye 1980 – 81 senesine gittim. 6-7

yaşlarındaydım

o zaman. Birgün Radyo´da söyle bir cümle

duymuştum

, söyleyen

bağırıyordu

: “Türklerin karakterinde

işkence

yoktur“.

İ

lk defa

duymuştum

”

işkence

“

sözcüğünü

, anneme „

işkence

ne demek“ diye

sorduğumu

hatırlıyorum.

Açıklamak

istememişti

annem, dikkatimi baska bir yöne

ç

ekmeyi de

başarmıştı

. Berin

Hanım

o

akşam

tutukluyken

yaşadıklarını

anlattıkca

o

akşam

o

cümleden

nefret ettim bir kere daha.

Anlattıkları

„Geçmiş mazi olmadı“

Editor tarafından yazıldı.

Pazar, 18 Aralık 2011 21:00 - Son Güncelleme Pazartesi, 19 Aralık 2011 17:48

okuduğum
ve
duyduğum
şeylerdi belki ama bunlar
I
birebir
yaşayan
birinin
ağzından
duymak
Çok daha kötü
etkiliyor
insanı.

Son olarak şunu belirtmek istiyorum; Başta da yazdığım gibi Sevim Hanımın ve çocukların yaşadıkları hiçbir zaman mazi olmayacak, ama kitap okuyan ve Film'i izleyen herkes geçmişle biraz daha yakından yüzleşecek, vicdan muhasebesi yapacak, demokrasinin değerini daha iyi anlayacak. Bu yaşananların bir daha yaşanmaması için bir şekilde caba gösterecektir

O gece filmi benimle birlikte izleyen arkadaşlarım ve kendi adıma Sevim Hanıma ve Berin Hanıma minnettarlığımı sunuyor ve önlerinde

„Geçmiş mazi olmadı“

Editor tarafından yazıldı.

Pazar, 18 Aralık 2011 21:00 - Son Güncelleme Pazartesi, 19 Aralık 2011 17:48

**saygıyla
eğiliyorum.
Göreceğimiz
her güzel gün sizin ve sizin gibilerin
acılarına
diyettir.
Başta
yönetmeni olmak üzere filmde
emeği
geçen
herkese de
teşekkürü
bor
ç
bilirim.**

Sevgilerimle,

Düsseldorf, 18.12.2011